

[Karen Thurøe Hansen]

fremhæves kontra de 1,5 mill. kr., som det vil koste med den statslige lægemiddelinformation.

Jeg vil gerne sige som min erfaring, at jeg har aldrig oplevet, når det er staten, der skal informere, at disse organer ikke har en mulighed for at svulme op gennem årene, og det anser vi ikke for nyttigt – tværtimod. Staten har aldrig konkurrence, hvis den har eneret på noget, og derfor kan tingene vokse og vokse, hvorimod det er godt og sundt med konkurrence, som den findes i det private erhvervsliv.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Taanquist nævnte, at da man sidste gang nedskar tilskuddet til lægemidler, virkede det med det samme, da faldt priserne. Men hvorfor vil man oprette et nyt organ, når de ting, man har lavet, og som hr. Taanquist henviste til, har bevirket, at medicinforbruget er faldet, og at man har prøvet at vælge den billige medicin? Så synes jeg sådan set, vi er på vej, og så kan jeg ikke se, at vi behøver at oprette et nyt institut. Men jeg vil gerne være med til at informere, bl.a. gennem Helse.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil sige til hr. Steffensen, fru Yvonne Herløv Andersen og hr. Sønderby, at hellere end at oprette en statslig lægemiddelinformation synes jeg, det var værd at overveje en informationsindsats over for borgerne for at gøre dem mere prisbevidste. Det kunne jo heller ikke afholde socialforvaltningerne fra en gang imellem at stille nogle spørgsmål. Jeg synes måske i det hele taget, det ville være nyttigt, hvis vi forstærkede indsatsen over for borgerne, altså over for brugerne af dette, og det vil jeg godt give tilsagn om at vi kigger på.

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne slå helt fast, at der i Danmark ikke er det helt store behov for en lægemiddelinformation. Hvis man havde oceaner af penge, kunne det godt være, man kunne oprette en, men det har vi ikke.

Jeg vil også godt sige, da man nu i socialdemokratiet har taget mig til indtægt for visse ting, at man kunne have brugt de samme

ca. 1,4 mill. kr. på en anden måde, som jeg nævnedede. Det er nemlig ikke dansk medicinalindustri moral, der er noget som helst i vejen med. Der er gode firmaer i Danmark, Løvens kemiske Fabrik, Dumex og andre, som har og forsøger at have en høj forretningsmoral. Det, der virkelig er galt, er, at der i Europa findes nogle piratfirmaer, der importerer medicin f. eks. fra Østlandene og derefter videresælger dem, somme tider med andre firmaers mærker på. Den slags medicin, der er blacklistet, sælger man uden information på pakningerne, og hvem sælger man den til? Den sælger man til tredjelande, og derfor har jeg rejst denne sag i Europarådet. Socialdemokratiets 1,4 mill. kr. ville måske i stedet for så megen forgæves u-landshjælp have været bedre anbragt i den sags tjeneste.

Må jeg så sige til slut, at når vi er inde på lægemiddelinformation og den manglende lægemiddelinformation i særdeleshed til u-landene, har jeg observeret, at i Europarådets ministerråd har den danske udenrigsminister været tavs i den tid, socialdemokratiet har været ved magten. Jeg håber, den nye udenrigsminister via indenrigsministeren vil tage de problemer, jeg har nævnt her, op. Det ligger også således, at pressen, trods det at den har fået skrivelser om de uhyggelige forhold med den manglende information til u-landene, ikke har grebet chancen for at rejse denne sag. Pressen har været tavs om den, man har ikke ønsket eller evnet at føre sagen frem, og derfor håber jeg, at man måske med indenrigsministeren som mellemed vil kunne se på denne uhyggelige form for salg af blacklistet medicin til den tredje verden. Den slags medicin kan overhovedet ikke sælges i Danmark, og det beviser, dels at den danske industri har en høj moral, dels at kontrollen med de danske produkter er i orden. Men kontrollen med salg til den tredje verden er ikke i orden.

Taanquist (S):

Nu må hr. Knud Lind ikke se så bebrejdende på mig, for jeg kan ikke også varetage interesserne uden for landets grænser, jeg har foreløbig nok i denne ene sag. Jeg synes bare, at hr. Knud Linds eksempel så godt illustrerer det, som han i øvrigt prøver at kæmpe imod.